

KyivNationalEconomicUniversity named after Vadym Hetman
Main economistthe budget department of financial governance
Uzhgorod city Council,(3, Poshtova Sq., Uzhgorod,
88000,Ukraine)
E-mail: mywork21@ukr.net

Financial equalization of territories in the context of decentralization public finances

ABSTRACT. The article contains practical aspects of balancing of local budgets, as resultsof budget breaks in the vertical and horizontal level, through using transfer policy and other tools and components of a profitable part of the budget process. The result of research of the causes of fiscal imbalances, formed justification of revenue and expenditure parts, the effects that arise in the case of a discrepancy between these elements of the budget. Results of the study can be used by scientists, staff of local financial institutions and other participants in the budget process.

The proposed elements of the qualitative content of budgets at the local level in harmony with the use of advanced budgeting technology as part of the expenditure will have social consequences for motivation in favor of the tax paying conscious citizens who will be able to indirectly influence the future indirectly, may affect allocation of this resources. The basic aspects of the expansion financial rights of local budgets to balanceare studied. The algorithm and the formation of reverse subsidies are revealed and other transfer elements, which are used for the first time inbudget process inUkraine.

KEY WORDS: financial equalization, balancing budgets, fiscal imbalance, Reversible subsidies, the transfer policy, fiscal capacity index, public finances.

УДК 368.81/336.77/330.567.22

Полежаєва Світлана Михайлівна,
асистент кафедри страхування
ДВНЗ «КНЕУ імені Вадима Гетьмана»
(03680, Україна, Київ, проспект Перемоги, 54/1)
E-mail:poliezhaieva@gmail.com

НЕОБХІДНІСТЬ, СУТНІСТЬ І РОЛЬ СТРАХУВАННЯ СПОЖИВЧОГО КРЕДИТУ

АНОТАЦІЯ. Завданням наукового дослідження є обґрунтування теоретичних та практичних засад функціонування споживчого кредиту, визначення його необхідності, вивчення різновидів страхування споживчого кредиту та доведення ролі страхування споживчого кредиту. Теоретичною та методологічною основою дослідження є вивчення і творче переосмислення основних досягнень зарубіжної та вітчизняної науки і

практики функціонування й розвитку страхування споживчого кредиту. Для досягнення визначених цілей застосовувався комплекс загальнонаукових методів: індукції і дедукції, аналізу і синтезу, класифікації, порівняльного аналізу, аналізу коефіцієнтів. Результатом дослідницької наукової роботи є визначення головної мети інструментів страхування. Напрямок подальших досліджень є розробка нових методів і прийомів, які дозволять банкам ефективно управляти ризиками споживчого кредиту. При цьому передбачається підтримання достатнього рівня прибутковості та обсягів кредитних операцій. Цінність роботи полягає у пошуках шляхів альтернативної гарантії стабільної діяльності банківських установ.

КЛЮЧОВІ СЛОВА: споживчий кредит, страхування споживчого кредиту, кредитний ризик, банк.

Постановка проблеми та її зв'язок із важливими науковими чи практичними завданнями. У сучасних умовах споживчий кредит отримав широке розповсюдження. Він відіграє значну роль у задоволенні потреб фізичних осіб, підвищенні їх життєвого рівня, а також забезпеченні соціально-економічного розвитку країни. Важливе місце у функціонуванні споживчого кредиту посідає питання управління ризиками, рівень яких доволі високий через відсутність якісних і надійних форм забезпечення. Саме тому споживчий кредит потребує функціонування страхування ризиків, пов'язаних з ним.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Проблемам страхування ризиків фінансово-кредитних установ присвячено дослідження О.А. Гвозденка, Т.А. Говорушко, М.А. Коваленка, М.С. Клапківа, Н.В. Лобанової, С.С. Осадця, Л.М. Радванської, Г.М. Шворот, В.В. Шахова та інших. Проте, в науковій літературі відсутнє комплексне дослідження страхування ризиків споживчого кредиту.

Виділення невирішених раніше частин загальної проблеми, котрим присвячується стаття. Недостатньо вирішеною проблемою є управління кредитними ризиками банківських фінансово-кредитних установ. Саме пошуку шляхів мінімізації ризиків споживчого кредиту за допомогою страхування присвячується дана стаття.

Формулювання мети і завдання дослідження. Метою статті є дослідження системи страхування ризиків споживчого кредиту в Україні. Поставлена мета обумовлює необхідність виконання наступних завдань: дослідити теоретичні засади споживчого кредиту, визначити його зміст і функціональне призначення; визна-

чити соціально-економічне значення споживчого кредиту; дати аналітичну оцінку впливу фінансово-економічних явищ в економіці України на страховий ринок у розрізі страхування кредитів; обґрунтувати напрями роботи банківських фінансово-кредитних установ щодо мінімізації ризику споживчого кредиту за допомогою страхування.

Виклад основного матеріалу дослідження з повним обґрунтуванням отриманих наукових результатів. Питання сутності споживчого кредиту є дискусійним.

Споживчими кредитами науковці в банківській сфері В.І. Міщенко та Н.Г. Слав'янська називають позички, надані населенню. При цьому споживчий характер позичок визначається їх ціллю (об'єктом кредитування) та наданням. Таким чином, споживчий кредит — це продаж торговельними підприємствами споживчих товарів з відстроченням платежу або надання банками та іншими фінансовими посередниками позичок на придбання споживчих товарів, а також оплату витрат приватного (особистого) характеру (плата за навчання, медичне обслуговування, придбані побутові товари тощо). У банківській практиці західних країн споживчими позичками називають позички, надані фізичним особам для придбання споживчих товарів і оплати відповідних послуг [1, с. 344—345].

На відміну від інших кредитів, об'єктом споживчого кредиту можуть бути як товари, так і гроші. Товарами, що реалізуються в кредит (і сплачуються за рахунок банківських позичок), є предмети споживання тривалого користування. Суб'єктами зазначеного кредиту, з одного боку, є кредитори: банки, спеціальні установи споживчого кредиту, магазини, ощадкаси й інші підприємства, а з іншого, — позичальники: фізичні особи, домашні господарства.

Згідно з Законом України «Про захист прав споживачів», споживчий кредит — це кошти, що надаються кредитором (банком або іншою фінансовою установою) споживачеві на придбання продукції [2].

Проведений О.П. Бондаром аналіз на рівні сутнісних відносин, що виникають при наданні споживчого кредиту, дозволив йому у вузькому сенсі визначити даний вид кредиту, як надання державою, підприємствами, кредитними інститутами і окремими громадянами позичкової вартості (у грошовій, товарній і натуральній формі) населенню для використання її на споживчі потреби

на засадах повернення і, як правило, з виплатою відсотка, та в широкому сенсі — те ж саме, але не тільки населенню, але й підприємствам (організаціям) для використання на невикробничі витрати [3, с. 5].

На наш погляд, споживчим можна вважати кредит, який надається саме фізичним особам на споживчі цілі. Тому ми не погоджуємось з думкою О.П. Бондар стосовно того, що в широкому розумінні споживчий кредит — це кредит підприємствам для використання позичених коштів на невикробничі потреби, адже характер діяльності підприємств, а, відповідно, і обіг грошових коштів суттєво відрізняються від потреб фізичних осіб. Ми вважаємо, що до споживчих цілей фізичних осіб доцільно віднести і фінансування будівництва житла, або його кредитування, незважаючи на те, що кредитування здійснюється на довготривалий строк.

Споживчий кредит має соціально-економічне значення, зміст якого представлено на рис. 1. Перевагою соціально-економічного значення споживчого кредиту є, насамперед, повніше задоволення потреб фізичних осіб у промислових товарах, предметах культурно-побутового призначення і послугах. Особливо велику роль відіграє споживчий кредит у придбанні фізичними особами дорогих товарів тривалого користування.

Водночас, недоліком є наявність великих обсягів заборгованості фізичних осіб за споживчими кредитами, неспроможність позичальників своєчасно виконати зобов'язання по кредиту, що, у свою чергу, викликає особисті й сімейні банкрутства.

Отже, споживчий кредит відіграє значну роль у забезпеченні соціальних потреб населення, формуванні платоспроможного попиту, який, у свою чергу, впливає на розвиток економіки країни, полегшуючи процес реалізації продукції, прискорюючи отримання прибутку і доходів державного бюджету. Існує досить широкий спектр банківських продуктів зі споживчого кредиту як на ринку світовому, так і України.

Необхідність кредитування населення на споживчі потреби обумовлюється тим, що задовольняються їхні потреби, підвищується їхній платоспроможний попит, життєвий рівень у цілому, а також певним чином згладжується соціальна нерівновага суспільства.

Рис. 1. Соціально-економічне значення споживчого кредиту

Наявність елементів ризику, якими неодмінно супроводжується процес надання споживчого кредиту, породжує необхідність їхнього попередження, відшкодування, зменшення збиткових наслідків. Важливе місце у функціонуванні споживчого кредиту посідає питання управління ризиками. Необхідність мінімізації ризиків спонукає до необхідності пошуку різних способів протидії як першопричинам ризиків, так і їх наслідкам. Саме тому споживчий кредит потребує функціонування системи страхування ризиків.

У сучасних умовах ефективною формою захисту є страхування, що забезпечує гарантії відшкодування збитків у разі настання

страхових випадків. Як зазначають Н.М. Внукова, В.І. Успенко, Л.В. Временко, страхування є перспективним сектором ринкової інфраструктури, а також невід'ємним атрибутом суспільства в умовах розвинутої економіки [4, с. 5]. Аналогічної думки дотримуються М.А. Коваленко, Л.М. Радванська, Н.В. Лобанова та Г.М. Шворот, які наголошують на тому, що страхування є обов'язковою умовою фінансово-кредитних установ, адже вони постійно стикаються з такими ризиками, які попереджати самостійно неможливо [5, с. 419]. Водночас, у багатьох країнах світу страхування розглядається як могутній фактор стабілізації економіки, можливості здійснення інвестиційної діяльності, як найпрестижнішої сфери діяльності [6, с. 174].

Страхування ризиків споживчого кредитування, на наш погляд, є сукупністю форм і видів страхування щодо мінімізації ризиків споживчого кредиту як на рівні позичальника, так і на рівні кредитної установи. При цьому здійснюється перерозподіл втрат між суб'єктами кредитно-страхових відносин.

При забезпеченні процесу надання споживчого кредиту роздрібними торговельними організаціями кредитор фінансує не покупця, а організації торгівлі під відступлення грошових вимог за договорами купівлі-продажу в розстрочку. При цьому між організацією торгівлі і банком укладається договір факторингу (рис. 2). В основі факторингових операцій лежить купівля банком розрахункових документів постачальника на відвантажену продукцію і передання постачальником банку права вимоги боргу платника зобов'язань за продукцію. Іншими словами, факторинг є різновидом посередницької діяльності, за допомогою якої посередник (факторинговий відділ банку) за певну плату одержує від підприємства право стягнути і зарахувати на його рахунок належні йому від покупців грошові кошти (право інкасувати дебіторську заборгованість). Одночасно з цим, посередник кредитує оборотний капітал клієнта і бере на себе його кредитний і валютний ризики.

Класичний факторинг передбачає наявність кредиту, що надається в товарному вигляді продавцями покупцям у вигляді відстрочення платежу за продані товари, які оформляються відкритим рахунком. В операції факторингу звичайно беруть участь три особи: фактор-банк — покупець вимоги, початковий кредитор (клієнт, тобто торговельна організація) і боржник, що одержав від клієнта товари з відстроченням платежу.

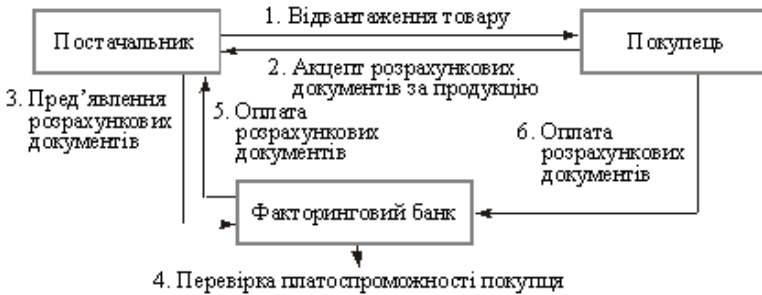

Рис. 2. Схема факторингової операції банку

Операція факторингу полягає в тому, що факторинговий відділ банку купує боргові вимоги (рахунки-фактури) клієнта на умовах негайної оплати 70—90 % вартості відфактурованих поставок і сплати іншої частини за відрахуванням процента за кредит і комісійних платежів, у суворо обумовлені терміни незалежно від надходження виторгу від дебіторів. 10—30 %, що лишилися, банк утримує як компенсацію ризику до погашення боргу. Після погашення боргу банк повертає утримувану суму клієнтові. Утримані банком 10—30 % від суми боргу є також заходом стимулювання клієнта до належного виконання обов'язків щодо поставки. Якщо боржник не оплачує в термін рахунок факторингу, то виплати замість цього здійснює факторинговий відділ банку.

Також торговельна організація укладає з покупцем договір застави придбаного товару. Страхова компанія страхує заставу, видає гарантію на виконання покупцями зобов'язань. Страхування застави здійснюється на основі правил страхування майна фізичних осіб.

Так, при реалізації схеми споживчого кредиту на поточні потреби страхова компанія може бути поручителем і страховиком застави.

Проаналізуємо вплив фінансово-економічних явищ в економіці України на страховий ринок у розрізі страхування кредитів (рис. 3).

У 2014 році загальний обсяг страхових премій суттєво зменшився порівняно з двома попередніми роками. Це пояснюється загальною тенденцією на страховому ринку по скороченню обсягів страхування. Частка премій по страхуванню кредитів у загальному обсязі також зменшилася: із 2,46 % у 2012 році до 2,09 %

у 2014 році. Тобто, з огляду на припинення кредитування фізичних осіб фінансовими установами, відповідно скоротився обсяг страхових премій і по страхуванню кредитів у 2014 році порівняно з двома попередніми роками.

Рис. 3. Чисті страхові премії українських страхових компаній за 2012—2014 роки, млн грн [7]

Враховуючи нестабільність банківської системи України у 2014—2015 роках, можна стверджувати, що зростання обсягів премій по страхуванню кредитів можливе за умов стабілізації фінансово-економічної діяльності банківських фінансово-кредитних установ.

Страхування ризиків споживчого кредиту тісно пов'язане і з іншими видами страхування. Необхідно розуміти, що позичальник може захворіти, втратити працездатність (страхування здоров'я позичальника), раптово померти (страхування життя), втратити роботу або інше основне джерело доходу (страхування відповідальності позичальника). Перераховані та інші подібні життєві ситуації стають причиною для пошуку альтернативного варіанту погашення заборгованості за споживчим кредитом. Одним з таких варіантів вирішення зазначеного питання є страхування. Адже взаємовідносини фінансово-кредитної установи і страхової компанії відбуваються на основі розподілу ризиків, пов'язаних з споживчим кредитом.

При іпотечному кредитуванні позичальнику необхідно укласти три договори страхування: майна, життя та здоров'я, а також договір страхування ризику втрати права власності (титульного

страхування). Також іноді фінансово-кредитні установи вимагають від свого клієнта застрахувати відповідальність перед третіми особами.

Страхування майна забезпечує захист майна як об'єкта застави від пожеж, стихійного лиха та інших ймовірних пошкоджень. У цьому випадку страхова компанія приймає на себе зобов'язання з погашення кредиту.

Страхування життя та працездатності позичальника захищає інтереси не лише позичальника, але і фінансово-кредитної організації, яка надала кредит. Так, страховик гарантує погашення кредиту навіть, якщо позичальник з певних обставин не зможе погасити кредит.

Титульне страхування захищає власника майна від ризику втрати права власності на нього. Наприклад, якщо при оформленні угоди з купівлі-продажу були допущені помилки і угода визнана недійсною, то страхова компанія відшкодує вартість втраченого майна [8, с. 395].

Також з метою зниження вартості страхування при іпотечному кредитуванні та автокредитуванні, страхова компанія може запропонувати спеціальний продукт для позичальника фінансово-кредитної установи — поліс комплексного страхування. Такий поліс дає можливість не тільки спростити процес страхування, але зменшити його вартість. При цьому строк дії договору страхування дорівнює строку дії кредитного договору, а страхова сума зменшується по мірі виплати позичальником основної суми боргу та відсотків по ньому.

Надзвичайно актуальні на сьогодні проблеми іпотеки та будівництва житла, потребують, крім традиційних інструментів (страхування майна, життя та здоров'я позичальника та титулу власності), страхування підприємницького ризику. При іпотечному кредитуванні, окрім ризиків позичальника, існує ризик невиконання договірних зобов'язань підрядними та будівельними компаніями.

Продукти зі страхування життя та здоров'я позичальника застосовуються майже в усіх видах роздрібного кредитування, у тому числі на невідкладні потреби і навіть при видачі карткових споживчих кредитів.

При автокредитуванні кредитори вимагають від позичальника наявність договору добровільного страхування транспортного засобу від ризиків, які можуть виникнути у процесі експлуатації

автомобіля — КАСКО, а також договору страхування життя та здоров'я.

Отже, сутність страхування споживчих кредитів дещо відрізняється від сутності інших видів страхування. Особливість страхового захисту полягає в наявності ризику невиконання вимог за кредитним договором.

Надаючи споживчий кредит, продавець практично позбавлений можливості контролювати платоспроможність покупця. За великої кількості продажів у кредит, деякі з кредитів не будуть оплачені. Це типово страховий ризик, оскільки тут діють випадковість і математичний закон великих чисел. Коли ж ідеться про страхування банківських споживчих кредитів, то страховик приймає на себе ризик, тобто відшкодовує збитки за неповернення кредиту, або невчасне його повернення.

Висновки і перспективи подальших досліджень у даному напрямку. Результати нашого дослідження ще раз підтверджують наявність у діяльності банківських фінансово-кредитних установ ризиків, які можуть бути забезпечені при залученні страхових компаній.

Таким чином, розробка нових програм споживчого кредитування: іпотечного кредитування, автокредитування, видачі фізичним особам нецільових кредитів на «невідкладні потреби», використання кредитних карт тощо, — потребує нових програм страхування ризиків, пов'язаних з споживчим кредитом. На сьогодні страховикам необхідно враховувати при створенні програм страхування споживчого кредиту потреби фінансово-банківських установ, споживачів з огляду на нові методи, прийоми та технології.

Бібліографічний список

1. Банківські операції: Підручник / За ред. В.І. Міщенко, Н.Г. Слав'янської. — К.: Знання, 2007. — 797 с.
2. Про захист прав споживачів: Закон України від 12.05.1991 № 1023-ХІІ.
3. *Бондар О.П.* Кредитування населення на споживчі потреби: Автореферат. — К.: КНЕУ, 2002. — 19 с.
4. Страхування: теорія та практика: Навчально-методичний посібник / Внукова Н.М., Успенко В.І., Временко Л.В. та ін.; За заг. ред. проф. Внукової Н.М. — Харків: Бурун Книга, 2004. — 376 с.

5. Ринок фінансових послуг: навч. пос. для студ. ВНЗ / М.А. Коваленко, Л.М. Радванська, Н.В. Лобанова, Г.М. Шворот. — Херсон: Олді-плюс, 2007. — 572 с.
6. *Стемковська І.В.* Економічна суть страхування // Інноваційна економіка: всеукраїнський науково-виробничий журнал. — 2009. — №14 — С. 174—181.
7. Звіт Нацкомфінпослуг за 2014 рік / [Електронний ресурс] // Режим доступу до матеріалів: <http://nfp.gov.ua/content/rzviti-nackomfinposlug.html>
8. Страхування: Навчальний посібник. — К.: Центр учбової літератури, 2008. — 585 с.

References

1. Bankivski operatsii. [Banking operations] Pidruchnyk / Za red. V.I. Mishchenka, N.H. Slav'iianskoi. — K.: Znannia, 2007. — 797 s. [In Ukrainian]
2. Pro zakhyst prav spozhyvachiv: Zakon Ukrainy [About consumer rights protection] vid 12.05.1991 № 1023-XII. [In Ukrainian]
3. Bondar O.P. Kredytuvannia naseleння na spozhyvchi potreby. [Population lending for consumer needs] Avtoreferat. — K.: KNEU, 2002. — 19 s. [In Ukrainian]
4. Strakhuvannia: teoriia ta praktyka [Insurance: theory and practice]: Navchalno-metodychnyi posibnyk / Vnukova N.M., Uspalenko V.I., Vremenko L.V. ta in.; Za zahalnoi redaktsiiei prof. Vnukovoi N.M. — Kharkiv: BurunKnyha, 2004. — 376 s. [In Ukrainian]
5. Rynok finansovykh poslug [Financial services market]: navch. pos. dlia stud. VNZ / M.A. Kovalenko, L.M. Radvanska, N.V. Lobanova, H.M. Shvorot. — Kherson: Oldi-plus, 2007. — 572 s. [In Ukrainian]
6. Stemkovska I.V. Ekonomichna sut strakhuvannia [The economic essence of insurance] // Innovatsiina ekonomika: vseukrainskyi naukovo-vyrobnychy zhurnal. — 2009. — 2009. — №14. — s. 174—181 [In Ukrainian]
7. Zvit Natskomfinposlug za 2014 rik [The 2014 Annual report of the National Commission for financial services regulation] / [Elektronnyi resurs] // Rezhym dostupu do materialiv: <http://nfp.gov.ua/content/rzviti-nackomfinposlug.html> [In Ukrainian]
8. Bezhla V.O., Postil I.I., Shapoval L.P. Strakhuvannia [Insurance] : Navchalnyi posibnyk. — K.: Tsentri uchbovoi literatury, 2008. — 585 s. [In Ukrainian]

Стаття надійшла до редакції 28 серпня 2015 р.

УДК 368.81/336.77/330.567.22

Полежаева Светлана Михайловна,
ассистент кафедры страхования
ГВУЗ «КНЭУ имени Вадима Гетьмана»
(03680, Украина, Киев, проспект Победы, 54/1)
E-mail: poliezhaieva@gmail.com

Необходимость, сущность и роль страхования потребительского кредита

АННОТАЦИЯ. Задачей научного исследования является обоснование теоретических и практических основ функционирования потребительского кредита, определение его необходимости, изучение разновидностей страхования потребительского кредита и доведение роли страхования потребительского кредита. Теоретической и методологической основой исследования является изучение и творческое переосмысление основных достижений зарубежной и отечественной науки и практики функционирования и развития страхования потребительского кредита. Для достижения поставленных целей применялся комплекс общенаучных методов: индукции и дедукции, анализа и синтеза, классификации, сравнительного анализа, анализа коэффициентов. Результатом исследовательской научной работы является определение главной цели инструментов страхования. Направлением дальнейших исследований является разработка новых методов и приемов, которые позволят банкам эффективно управлять рисками потребительского кредита. При этом предполагается поддержание достаточного уровня доходности и объемов кредитных операций. Ценность работы заключается в поисках путей альтернативной гарантии стабильности банковских учреждений.

КЛЮЧЕВЫЕ СЛОВА: потребительский кредит, страхование потребительского кредита, кредитный риск, банк.

UDC 368.81/336.77/330.567.22

Poliezhaieva Svitlana Mykhailivna,
Assistant of Insurance Department,
Kyiv National Economic University named after Vadym Hetman
(54/1, Peremogy Av., Kyiv, 03680, Ukraine)
E-mail: poliezhaieva@gmail.com

The necessity, nature and role of consumer credit insurance

ABSTRACT. The task of scientific research is the study of theoretical and practical bases of consumer credit functioning, determination of its necessity, studying the types of consumer credit insurance and proving the role of consumer credit insurance. The theoretical and methodological basis of research is the study and creative rethinking of the major achievements of

foreign and domestic science and practice of consumer credit insurance functioning and development. To achieve these goals the range of applied scientific methods was used: induction and deduction, analysis and synthesis, classification, benchmarking, analysis ratios. The result of research scientific work is to determine the main purpose of insurance instruments. The future research is to develop new methods and techniques that will enable banks to manage consumer credit risks effectively. It is assumed to maintain the adequate profitability and volume of credit transactions. The value of the work is to search for alternative ways to guarantee the sustainability of banking institutions.

KEY WORDS: consumer credit, consumer credit insurance, credit risk, a bank.

УДК 330.1:336.7

Радзівська Вікторія Миколаївна,

канд. екон. наук, доц., доцент кафедри фінансові ринки,
ДВНЗ «КНЕУ імені Вадима Гетьмана»
(03680, Україна, Київ, проспект Перемоги, 54/1)
E-mail: 5vitaua@ukr.net

Селютіна Альвіна Сергіївна,

здобувач кафедри фінансові ринки,
ДВНЗ «КНЕУ імені Вадима Гетьмана»
(03680, Україна, Київ, проспект Перемоги, 54/1)
E-mail: selyutina.alvina@gmail.com

РОЛЬ СОЦІАЛЬНОЇ ВІДПОВІДАЛЬНОСТІ В ПІДВИЩЕННІ ІНВЕСТИЦІЙНОЇ ПРИВАБЛИВОСТІ КОРПОРАТИВНИХ ЦІННИХ ПАПЕРІВ

АНОТАЦІЯ. Як наслідок посилення інтеграційних процесів, характерною рисою розвитку фінансових ринків та економічної системи в цілому стає формування відповідальної поведінки держави, фінансових інститутів, компаній та інших контрагентів з питань екології, охорони навколишнього середовища, прав людини, корпоративного управління. Дана проблема набуває особливої актуальності для України в аспекті її інтеграції в світові ринки, оскільки соціальна відповідальність є складовою Стратегії європейського економічного зростання і зайнятості.

Проаналізувавши еволюцію розвитку концепції КСВ у роботах провідних світових вчених і провівши дослідження світових тенденцій впровадження КСВ на національному та корпоративному рівнях, автори обґрунтували важливість впровадження КСВ акціонерними товариствами. Запровадження КСВ сприяє створенню вартості у середньостроковому та довгостроковому періодах, а отже, підвищує інвестиційну привабливість цінних паперів компанії. До того ж, автори прийшли висновку про необхідність запровадження Національної політики КСВ в Україні, що сприятиме підвищенню інвестиційної привабливості вітчизняних компаній для внутрішніх і іноземних інвесторів, а також стане двигуном сталого розвитку для країни в цілому.